

Inntrykk fra kurset «Lær fra deg – så det virker!»

Av Anita Saur Haukvik
spesialbibliotekar Sørlandet sykehus HF

Når man får stipend og skal rapportere fra et kurs, er det vanlig å skrive et resymé, slik at de som ikke var der kan få noe av den samme læringen. Dette verken kan eller vil jeg prøve på. Til det er kurset for komplekst, for mye av en helhetsopplevelse. De to dagene var vevd sammen med seg selv, med eksempler som ble belyst med kursets egen design, med lærerens måte å opptre på, med læringen vår som eksempel på læringsprosesser. Derimot kan jeg gi noen inntrykk som kanskje kan få andre til å ønske seg på kurs, og samtidig oppfordre SMH å sette opp kurset igjen? Og igjen...

Vi hadde summegrupper, oppgaver, korte presentasjoner og masse tilbakemeldinger. Vi lærte av hverandre, av å se på kursleder, av mer eller mindre stilltiende aha-opplevelser underveis, og av tilbakeblikk på situasjoner vi nå vil ha redskap til å håndtere annerledes neste gang.

Vi ble videofilmet – en bøyg for de fleste, men vi overlevde. Vi fikk til og med lov til å velge OM vi ville ha tilbakemeldinger, og HVA vi ville ha tilbakemeldinger på.

Vi ble presentert for modeller som ga ord og struktur til mistanker og magefølelser de mer erfarne av oss har hatt innen læringens verden, og som vil være et godt fundament for de som mer eller mindre frivillig skal i gang med undervisning. "Man ble jo ikke nødvendigvis bibliotekar fordi man hadde så himla lyst til å stå foran en haug av folk og undervise!" – som en av deltakerne poengterte. Hun høstet mange nikk rundt bordet. Men da vi kom til presentasjonene, hadde de fleste ingen problemer med å fortelle oss andre om alt fra selvkonstruerte selvvanningspotter, via ADHD til KBP.

Vi lærte om ekstroverte og introverte personligheter, og knep som vil støtte opp om læringsprosessen hos de ulike typene. Samtidig fikk vi innblikk i forskjellige læringsstiler, og hvordan vi kunne bruke ulike vinklinger for å nå de som lærer best auditivt, visuelt, taktilt og kroppskinstetisk. Vi fikk også forklart hvordan vi best kunne trygge både den som har en global innstilling, og den som er mer detaljorientert. For den siste var det viktig at klokkeslettene ble presisert, og overholdt.

Vi så på komfortsoner, og hvor i disse sonene vi bør bestrebe at den lærende befinner seg

Vi så på de tre læringssonene: den grønne "komfortsonen" der den lærende oppnår lite læring, men opplever situasjonen som hyggelig og bekreftende. Nærmeste utviklingssone, den «gule sonen», der den lærende er svært mottakelig for ny læring, fordi stoffet oppfattes som passe vanskelig.

Og til slutt en «rød sone». Her blir den lærende usikker og sint, kanskje fordi det du sier er for vanskelig, eller strider mot det han allerede mener å vite.

Hva tar jeg med meg videre, helt konkret?

- Jeg skal gå gjennom de stilrene, pene foilene våre, og gi dem en layout som huskes også hos de med visuell læringsstil.
- Jeg skal se grundig på åpningene i foredragene våre - mer "sex", eller i alle fall en klar presisering av "What's in it for me?"
- Jeg gremmes over å ha prøvd å lære folk for mye av gangen – nå vil jeg undervise etter prinsippet "less is more". Færre ting, grundigere. Mye mer øvelser: "hands-on".
- Det ble oppfordret til "faglig kleptomani". Lån, kopiér, etterlign! Der er vi allerede gode, men vi kan sikkert bli enda bedre.
- Jeg vil bli tydeligere på å avklare forventninger: Hva kan vi gi?
- Jeg vil bli mer bevisst på hvilket nivå kundene mine trenger å komme til. Skal de ha dyptgående forståelse, eller skal de bare vite "klikk her"?

Og: Jeg vil ta med litt "Robbie Williams", noe minneverdig – når jeg tør! «Let me entertain you!»